Postbus 85980, 1058 GC Amsterdam

Datum	24-10-2016
Onderwerp	Opvang in het wild levende dieren
Behandeld door	Marije Smeenk

Provincie Flevoland
Provinciale staten

Geacht statenlid,

Tijdens de commissievergadering Duurzaamheid op 13 oktober heeft gedeputeerde Stuivenberg vragen beantwoord over de opvang van in het wild levende dieren. Voor deze dieren uit de provincie Flevoland is een ernstig gebrek aan noodhulp nu de voor egels bedoelde opvang in Huizen (Stichting Egelbescherming Nederland) een opnamestop heeft ingesteld voor egels uit Flevoland. Graag uiten wij onze zorgen over het waarborgen van de hulp aan in het wild levende dieren binnen uw provincie.

In Nederland komen dieren die in het wild leven regelmatig in nood. Zij zijn aangereden, tegen hoogspanningskabels aan gevlogen, verstrikt geraakt in (vis)draad of op een andere manier in een onwenselijke situatie terechtgekomen. Deze dieren hebben hulp nodig. De Dierenbescherming is van mening dat we in ieder geval de plicht hebben om deze dieren te helpen. Dit is ook in o.a. de Wet dieren geborgd (artikel 2.1 lid 6): “Een ieder verleent een hulpbehoevend dier de nodige zorg”. Dit gebeurt nu ook, vrijwel geheel op vrijwillige basis. Verschillende organisaties, waaronder de Dierenbescherming en particulieren, staan voor dieren in nood klaar. Ze vervoeren deze dieren en bieden de benodigde zorg. Per jaar wordt in Nederland naar schatting circa 56.600 keer gereden voor in het wild levende dieren. In ruim 80 procent van de gevallen is veterinaire zorg nodig. Dit kan zowel euthanasie zijn als een behandeling gericht op herstel om het dier vervolgens weer uit te zetten. De basisvoorziening van hulp aan wilde dieren in acute nood kost dierenartsen en dierenambulances landelijk rond de 6,4 miljoen euro per jaar.
Hier zitten de kosten voor opvang nog niet bij. Deze opvangcentra verkeren door de beperkte of soms de volledige afwezigheid van overheidssteun in zwaar weer en steeds meer opvangcentra sluiten tijdelijk of definitief de deuren. Hierdoor neemt de druk op de overige opvangcentra toe.

De gedeputeerde geeft tijdens de vergadering aan dat de opvang geregeld zou zijn in de Wet dieren en daardoor onder de verantwoordelijkheid van de rijksoverheid valt. Ook zou er geen taak zijn voor de provincie. Dit is echter niet juist. De daadwerkelijke opvang is formeel gezien de verantwoordelijkheid van ‘een ieder’, dus juist ook van alle overheden. Het klopt dat de voorwaarden (het kwaliteitsprotocol) waaraan de opvang moet voldoen staan in de Regeling houders van dieren (Wet dieren) en onder de verantwoordelijkheid van het ministerie valt. Maar ook de provincie speelt een (steeds grotere) rol.

Zo heb je, om inheemse dieren onder je te mogen hebben, een ontheffing nodig onder de Wet natuurbescherming. Dat staat duidelijk in de ontwerptoelichting Regeling natuurbescherming (Wet natuurbescherming). Deze toelichting geeft aan dat GS voor de opvang van inheemse hulpbehoevende dieren toestemming middels een ontheffing moet afgeven:

Hendrikje Stoffelsstraat 57 / Postbus 85980, 1058 GC Amsterdam / T 06 24 75 38 58
marije.smeenk@dierenbescherming.nl / www.dierenbescherming.nl

“GS verleent een ontheffing op grond van artikel 3.3, eerste lid, of 3.8, eerste lid, van de wet van de verboden gesteld in de artikelen 3.2, zesde lid, en 3.6, tweede lid, van de wet, en voor wie vrijstellingen gelden op grond van artikel 2.3 in samenhang met bijlage 2, onderdeel d, van de Regeling houders van dieren. Door de aan de ontheffingen voor opvangcentra verbonden eisen ten aanzien van de kwaliteit en de duur van de opvang, is zo goed mogelijk verzekerd dat de opvang zorgvuldig geschiedt en dat de dieren zodra dat mogelijk is weer in de natuur worden teruggezet”. Ons inzien zal de provincie bij een vergunningsaanvraag moeten toetsen of de opvang voldoet aan deze kwaliteitseisen en stelt hiervoor beleidsregels op.

Omdat dieren in het wild wettelijk van niemand zijn, en daarmee feitelijk van ons allen, en de provincie verantwoordelijk is voor het faunabeleid, ziet de Dierenbescherming een taak voor de provincie om de regie te nemen op het goed inregelen van hulp aan dieren in nood. De provincie heeft namelijk ook een belangrijke rol in het voorkomen van dierenleed; zij kan op haar provinciale wegen maatregelen doorvoeren die aanrijdingen kunnen voorkomen. Dierennoodhulp aan in het wild levende dieren is nu in veel provincies nog niet goed geregeld en afspraken over financiële, coördinerende en uitvoerende zaken zijn onvoldoende vastgelegd, waardoor de keten structureel te maken heeft met financiële tekorten. Daarnaast ondergaan in het wild levende dieren (te) lange transporten door onvoldoende opvangcapaciteit op verschillende locaties. Dit komt hun welzijn niet ten goede. De Dierenbescherming en andere dierenwelzijnsorganisaties zijn bereid om bij te dragen aan deze keten, maar een structurele bijdrage vanuit de provincie is daarbij essentieel om dieren in geval van nood beter te kunnen helpen.

Wij hopen dat u de gedeputeerde vraagt om opnieuw naar dit onderwerp te kijken. Het zou goed zijn als de provincie bereid is om uit te zoeken wat de huidige stand van zaken betreffende de opvang van in het wild levende dieren is in Flevoland en dan op basis daarvan een plan van aanpak formuleert.

Met vriendelijke groet,

Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Dieren

Marije Smeenk
Regionale Lobbyist
M 06 24753858
marije.smeenk@dierenbescherming.nl